

Samtidig vil der blive udsendt et cirkulære om begrænsning af ressourceforbruget på de sociale serviceområder, samt et cirkulære om rammer for kommunalbestyrelsens beslutninger inden for daginstitutionsområdet, ledsaget af en vejledning om alternative pasningsordninger.

I øvrigt er reguleringsbestemmelserne i loven bragt i overensstemmelse med de almindelige retningslinier for perioden 1983–85.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte forslag.

Økonomiske konsekvenser

Kontanthjælp

Forslaget om tilbagebetalingspligt for terminsydelser (lovforslagets nr. 1), begrænsning af underholdsbeløbet (forslagets nr. 3) og indførelse af varighedsbegrænsning (forslagets nr. 6) skønnes at medføre en *samlet mindreudgift på 375 mill. kr. (PL-niveau januar 1982) på årsbasis.*

Overgangsordningen i lovforslagets § 3 medfører, at besparelserne i 1983 først slår fuldt igennem 1. april 1983. *I 1983 anslås mindreudgiften at udgøre 335 mill. kr. (PL-niveau januar 1982).*

De anførte økonomiske skøn er behæftet med betydelig usikkerhed, især fordi skønnet må baseres på foreliggende oplysninger om kontanthjælpsydelser, og fordi der er tale om ændringer af skønsmæssige ydelser.

Daginstitutionsområdet

De anførte mindreudgifter som følge af en gradvis afskaffelse af kommunale tilskud til nedsettelse af forældrebetalingen, forhøjelse af forældrenes betalingsprocent for børn over skolealderen og afskaffelse af de socialpædagogiske fripladser skønnes at udgøre 282 mill. kr. i 1983, 407 mill. kr. i 1984 og 525 mill. kr. i 1985 (PL-niveau januar 1982).

De anførte skøn er behæftet med betydelig usikkerhed, bl.a. fordi der må tages udgangspunkt i eksisterende statistiske oplysninger.

Cirkulæreændringer

Den stramning af praksis ved udmålingen af kontanthjælpen, der er nævnt i de almindelige bemærkningers afsnit 4, anslås at ville medføre yderligere besparelser på udgifterne til kontanthjælpen på ca. 165 mill. kr. årligt. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1

Ved lov nr. 258 af 16. juni 1980 blev der gennemført en ændring af § 25, hvorefter hjælp ydet til dækning af terminsudgifter skal tilbagebetales, for så vidt angår den del af ydelserne, der hidrører fra afdrag. Det har fra kommunal side været gjort gældende, at denne regel gav anledning til forholdsmæssigt stort administrativt besvær i forhold til det indkomne provenu. Endvidere har det været kritiseret, at kontanthjælp, der i princippet er skattefri, kan ydes til dækning af den del af terminsudgifterne, der vedrører renteudgifter, samtidig med, at modtageren kan fradrage udgiften på sin selvangivelse. Til imødegåelse af disse betragtninger foreslås det, at al kontanthjælp til terminsydelser skal tilbagebetales, dvs. såvel afdrag som renteudgifter.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser.

Til nr. 2

Anvendelse af et skadesløsbrev til sikring af tilbagebetalingskravet indebærer, at offentligheden gennem tingbladet får en – omend indirekte – meddelelse om, at en navngiven enkeltperson har modtaget kontanthjælp efter bistandsloven.

På denne baggrund udsendte socialministeriet en SM-meddelelse om, at tilbagebetalingskrav – efter drøftelse med justitsministeriet – kan ske ved tinglysning af et ejerpantebrev i stedet for et skadeløsbrev.

Det foreslås, at det i loven tydeliggøres, at tilbagebetalingskrav efter § 25, stk. 1, nr. 2, også kan ske ved tinglysning af ejerpantebrev.

Til nr. 3 og 4

Efter den gældende affattelse af § 37, stk. 2, udmåles den forbigående kontanthjælp således, at der til det »rene underhold« i almindelighed afsættes et beløb svarende til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb. Herudover dækkes rimelige faste udgifter med det faktiske beløb. Den samlede hjælp er begrænset af dels en individuel grænse, svarende til ansøgerens hidtidige eller fremtidige leveniveau, dels en generel grænse svarende til det til enhver tid gældende maksimum for dagpenge efter skattefræk. Da underholdsbeløbet vokser med reguleringen af folkepensionen, og hjælpen til de faste udgifter ydes efter regning, kan der være en økonomisk fordel forbundet med at få kontanthjælp fremfor et job i et lavtlønsumråde, også når det tages i betragtning, at hjælpen er skattefri og alene bevirker en reduktion af personfradraget.